

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก

The Relationship Between Administration Factors and Academic Administration
of Regional Special Education Center 7 Phitsanulok

บรรณวิทย์ กิดก้อง¹, นงลักษณ์ ใจฉลาด²

Bannawit Kudkong¹, Nongluck Jaichalad²

Corresponding Author E-mail: Bannawit.kk@gmail.com

Received: 2023-03-11; Revised: 2023-03-27; Accepted: 2023-04-24

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยการบริหาร 2) ศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการ และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารและการบริหารงานวิชาการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 76 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน และทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและนำเสนอเป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1) ระดับปัจจัยการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลกในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ระดับการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลกในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (EI) และเตรียมความพร้อม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการวัดผลและประเมินผล และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารและการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลกในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับแอลฟาเท่ากับ .01

คำสำคัญ: ปัจจัยการบริหาร, การบริหารงานวิชาการ, ศูนย์การศึกษาพิเศษ

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

¹ Student in Master of Education Degree, Educational Administration, Faculty of Education, Pibulsongkram Rajabhat University

² อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

² Advisor, Faculty of Education, Pibulsongkram Rajabhat University

Abstract

The purposes of research were to 1) study the levels of administration factors 2) study the levels of academic administration and 3) study the relationship between administration factors and academic administration of the Regional Special Education Center 7, Phitsanulok. The samples of this study were 76 school administrators and educators recruited from the Regional Special Education Center 7, Phitsanulok. Sample size was determined using the tables of Krejcie & Morgan, and randomly selected by stratified sampling method. The research instrument for collecting data was a 5 rating scale questionnaire. Data was analyzed using descriptive statistic and presented by mean and standard deviation, and Pearson's correlation coefficient. The analyzed results showed that:

1) The level of administration factors of the Regional Special Education Center 7, Phitsanulok in overall was high. Considering each aspect, it was found that the Organization Structure aspect had the highest average scores and the Information Technology aspect had the lowest average scores. 2) The level of academic administration of the Regional Special Education Center 7, Phitsanulok in overall was high. Considering each aspect, it was found that the Early Intervention service aspect had the highest average scores and the Measurement and Evaluation aspect had the lowest average scores. 3) The relationship between administration factors and academic administration of Regional Special Education Center 7 Phitsanulok showed positive correlation with a statistically significant level of alpha at .01.

Keywords: Administration factors, Academic administration, Special Education Center

บทนำ

การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของคนไทยทุกคนที่รัฐจะต้องจัดให้เพื่อพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยให้มีความเจริญงอกงามทุกด้านเพื่อเป็นต้นทุนทางปัญญาที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ คุณลักษณะและสมรรถนะในการประกอบสัมมาอาชีพ และการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2560: 1) โดยการพัฒนาการศึกษาถือเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการเสริมสร้างศักยภาพประชากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ซึ่งเป็นสิทธิพื้นฐานที่คนพิการต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถนะและการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) ให้สามารถดำรงตนได้อย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้ความเป็นมนุษย์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2560: 1) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 มาตรา 10 ระบุว่า การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้หรือร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาสต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษโดยเฉพาะการศึกษาสำหรับคนพิการให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553: 5)

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็นสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษานอกระบบหรือตามอัธยาศัยแก่คนพิการ ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการจนตลอดชีวิตและจัดการศึกษาอบรมแก่ผู้ดูแลคนพิการ ครู บุคลากร และชุมชนรวมทั้งการจัดสื่อเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ. 2551: 1) โดยการดำเนินงานภายในศูนย์การศึกษาพิเศษมีขอบข่ายภารกิจการบริหารและการจัดการ ตามโครงสร้างการบริหารงาน 4 ด้าน คือ ด้านบริหารวิชาการ ด้านบริหารแผนงานและงบประมาณ ด้านบริหารงานบุคคล และด้านบริหารทั่วไป (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. ม.ป.ป.: 15) ซึ่งงานวิชาการถือว่าเป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 33) และเป็นการบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมาย

ของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ (จันทร์ธานี สงวนนาม. 2553: 56) และเพื่อให้การดำเนินงานวิชาการเป็นไปอย่างเหมาะสม ปัจจัยการบริหารถือเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้การดำเนินการขององค์การประสบความสำเร็จโดยต้องมีการวางแผน การจัดการ การนำและการควบคุม (วิโรจน์ สารัตนะ. 2555: 10)

ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก ได้มีการจัดการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่เด็กพิการทุกประเภทในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนแก่เด็กพิการที่มารับบริการในศูนย์การศึกษาพิเศษ หน่วยบริการ และเด็กพิการที่รับบริการที่บ้าน โดยมีจำนวนเด็กพิการที่รับผิดชอบในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 446 คน (ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก. 2565: 50) จากการดำเนินงานที่ผ่านมา พบว่า มีจุดที่ต้องพัฒนา ได้แก่ การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาใหม่ที่สามารถดำเนินงานตามโครงสร้างการบริหารงานได้อย่างเป็นระบบต่อเนื่องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นภายในสถานศึกษาหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นภายนอกสถานศึกษา และการนำข้อมูลสารสนเทศมาเป็นฐานข้อมูลในการพัฒนางาน กิจกรรมและโครงการของสถานศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนากิจกรรมต่อเนื่อง (ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก. 2565: 47)

จากจุดที่ต้องพัฒนาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาปัจจัยการบริหารซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินงานวิชาการที่ทำให้การดำเนินการขององค์การประสบความสำเร็จ จึงได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารงานวิชาการ โดยทำการสังเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยการบริหาร ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านการพัฒนาบุคลากร ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การและปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการบริหารงานวิชาการและใช้เป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนางานวิชาการของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารและการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดปัจจัยการบริหารสถานศึกษา

สมยศ นาวิการ (2550: 23) ได้ให้ความหมายปัจจัยการบริหาร คือ กระบวนการของการวางแผนการจัดองค์การ การสั่งการและการควบคุมกำลังความพยายามของสมาชิกขององค์การและใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จในเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2554: 2) กล่าวว่า ปัจจัยการบริหารสถานศึกษา หมายถึง องค์ประกอบที่ส่งเสริมสังคมทุกภาคส่วนรวมทั้งภาคประชาชนและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ โดยมุ่งเน้นทุกระดับการศึกษาเพื่อให้สนองตอบความต้องการบุคลากรด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมเพื่อนำไปสู่เป้าหมาย คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นคุณธรรมนำความรู้อย่างแท้จริง

วิโรจน์ สารัตนะ (2555: 10) ได้กล่าวถึง ปัจจัยทางการบริหาร หมายถึง สิ่งที่ทำให้การดำเนินการขององค์การประสบความสำเร็จโดยต้องมีการวางแผน การจัดการ การนำและการควบคุม

Hoy, & Miskel (2008: 157) กล่าวว่า ปัจจัยการบริหารสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของสถานศึกษาได้ประสบความสำเร็จจะต้องใช้ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของสถานศึกษา ประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Transformation Processes) ผลผลิต (Output)

สรุปได้ว่า ปัจจัยการบริหาร หมายถึง องค์ประกอบทางการบริหารที่ทำให้การปฏิบัติงานและกิจกรรมต่าง ๆ บรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา ทำให้การบริหารงานในโรงเรียนมีคุณภาพและส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

แนวคิดการดำเนินงานวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 33) ได้ให้ความหมายงานวิชาการว่า เป็นงานหลักในการบริหารจัดการให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดประเมินผล รวมทั้งการจัดปัจจัยเกื้อหนุน การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

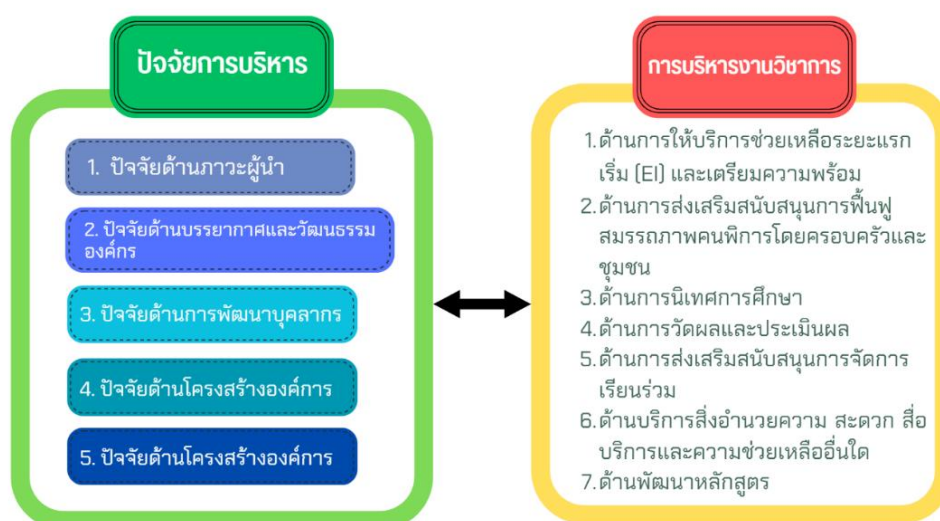
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552: 163) ได้ให้ความหมาย การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษาการปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

จันทรานี สงวนนาม (2553: 56) ได้ให้ความหมายของการบริหารวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ปวีณา บุทธิจักร (2564: 49) ได้ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการหรือการดำเนินกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับ การปรับปรุงการเรียนการสอน การประเมินผลการสอนโรงเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของโรงเรียน

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมทางการศึกษาทุกชนิดในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและมาตรฐานสูงสุดเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนตามภารกิจของสถานศึกษา เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดประเมินผล รวมทั้งการจัดปัจจัยเกื้อหนุน การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกฝ่ายร่วมมือกันดำเนินการและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 92 คน (ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก. 2564)
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 76 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครซี, และมอร์แกน (Krejcie, & Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2560: 43) จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คนและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 74 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด. 2560: 121) มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 หากคุณภาพด้านความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการหาสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.864

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูล ในการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยส่งและรับแบบสอบถามโดยใช้แบบฟอร์มสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Google forms) จำนวน 76 ฉบับ ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 76 ฉบับ โดยคิดเป็นร้อยละ 100
3. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อดำเนินการหาค่าสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและใช้สถิติดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลระดับปัจจัยการบริหารของศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r_{xy})

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาระดับการปัจจัยการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงระดับปัจจัยการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก

ปัจจัยการบริหาร	n = 76		ระดับปัจจัยการบริหาร	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ	4.35	0.37	มาก	2
2. ปัจจัยด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กร	4.30	0.37	มาก	4
3. ปัจจัยด้านการพัฒนาบุคลากร	4.35	0.38	มาก	3
4. ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร	4.39	0.33	มาก	1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ปัจจัยการบริหาร	n = 76		ระดับปัจจัย การบริหาร	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
5. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.26	0.42	มาก	5
รวมเฉลี่ย	4.33	0.31	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลกในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยการบริหารที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การ ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.33) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.37) อยู่ในระดับมาก และลำดับสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.42) ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตอนที่ 2 การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงระดับการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก

การบริหารงานวิชาการ	n = 76		ระดับการ บริหารงานวิชาการ	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (EI) และเตรียมความพร้อม	4.52	0.37	มากที่สุด	1
2. ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการฟื้นฟู สมรรถภาพคนพิการ โดยครอบครัวและชุมชน	4.49	0.36	มาก	2
3. ด้านการนิเทศการศึกษา	4.39	0.39	มาก	5
4. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.32	0.37	มาก	7
5. ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนร่วม	4.36	0.39	มาก	6
6. ด้านบริการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา	4.39	0.34	มาก	4
7. ด้านพัฒนาหลักสูตร	4.40	0.39	มาก	3
รวมเฉลี่ย	4.41	0.29	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า การบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลกในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (EI) และเตรียมความพร้อม ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.37) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการฟื้นฟู สมรรถภาพคนพิการโดยครอบครัวและชุมชน ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.36) อยู่ในระดับมาก และลำดับสุดท้าย คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.37) ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตอนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก

ปัจจัยการบริหาร	(EI)	การฟื้นฟู	นิเทศ	วัดผล	เรียนรวม	สื่อ	หลักสูตร	ภาพรวมการบริหารงานวิชาการ
1. ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ	0.459**	0.510**	0.478**	0.542**	0.376**	0.458**	0.393**	0.586**
2. ปัจจัยด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กร	0.411**	0.460**	0.585**	0.625**	0.530**	0.455**	0.604**	0.673**
3. ปัจจัยด้านการพัฒนาบุคลากร	0.465**	0.509**	0.670**	0.537**	0.366**	0.582**	0.576**	0.677**
4. ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การ	0.520**	0.521**	0.575**	0.483**	0.460**	0.477**	0.440**	0.635**
5. ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	0.119	0.198	0.412**	0.412**	0.503**	0.324**	0.419**	0.439**
ภาพรวมปัจจัยการบริหาร								0.726**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลกในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับค่อนข้างสูง ($r = .726$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการ พบว่า ปัจจัยด้านการพัฒนาบุคลากรมีความสัมพันธ์สูงสุดกับการบริหารงานวิชาการ ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการในระดับค่อนข้างสูง ($r = .677$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการ ในระดับค่อนข้างสูง ($r = .673$) เช่นกันและลำดับสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการ ในระดับปานกลาง ($r = .439$) ทั้งนี้ความสัมพันธ์ข้างต้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา ส่งเสริมให้บุคลากรมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในองค์การที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน และส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ความชำนาญและทักษะในการทำงาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรเชษฐ์ เดชประสิทธิ์ (2560: 153 – 157) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 จากการวิจัย พบว่า ปัจจัยในการบริหารส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษา ของภาคภูมิ ทองลาด (2561: 208 – 212) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ซึ่งผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางการบริหารของโรงเรียน ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

ตอนที่ 2 การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก

ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษามีการให้บริการที่หลากหลายในด้านการศึกษาด้านสุขภาพอนามัยและการบำบัดรักษาฟื้นฟู มีการส่งเสริมความเท่าเทียมและการอยู่ร่วมกันในสังคมของนักเรียนพิการ

ทุกประเภท รวมถึงการพัฒนาด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูศักดิ์ ศรีเชียงพิณ, และคณะ (2564: 198 - 208) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการของหน่วยบริการอำเภอ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของหน่วยบริการอำเภอ ตามความคิดเห็นของบุคลากรของศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ช่อทิพย์ มงคลธวัช (2565: 32 - 49) ที่ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตอนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก

จากผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของงานวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลกมีความสัมพันธ์กันทางบวก กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของปัจจัยการบริหารศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีผลทำให้การบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมอยู่ในระดับมากตามเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องด้วยศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก มีกระบวนการในการนำปัจจัยทางการบริหารมาใช้ในการปฏิบัติงานและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา และมีการดำเนินการตามนโยบายในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการของหน่วยงานต้นสังกัด ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษามีคุณภาพในการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชไมพร อธิบาย (2562: 86) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่มที่ 5 โดยผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยและการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภาคภูมิ ทองลาด (2561: 208 - 212) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยผลของการศึกษาพบว่า ปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฐดนัย วงษาเนา (2564: 193 - 197) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ผลจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยการบริหารกับความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการโรงเรียน โดยภาพรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน สรุปได้ว่า ปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก มีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้เนื่องจาก ปัจจัยการบริหารถือว่าเป็นองค์ประกอบทางการบริหารที่ทำให้การปฏิบัติงานและกิจกรรมต่าง ๆ บรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา การบริหารงานในโรงเรียนมีคุณภาพและส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการศึกษา ซึ่งเมื่อปัจจัยบริหารมีระดับที่เหมาะสมก็จะส่งผลต่อการดำเนินงานวิชาการทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพแก่ผู้เรียน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการพัฒนาบุคลากรมีความสัมพันธ์สูงสุดกับการบริหารงานวิชาการ ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการ ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ความชำนาญและทักษะในการทำงาน โดยกระบวนการพัฒนาบุคลากร เช่น การให้การศึกษา การฝึกอบรมและเพิ่มพูนความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิมาลย์ ลิทอง (2563: 166) ที่ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาบุคลากร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลโรงเรียน ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยการบริหารที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับการบริหารงานวิชาการ คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการ ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้บริหารมีการสนับสนุนเครื่องมือการสื่อสารและเครือข่าย

คอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยแต่อาจไม่เพียงพอในการดำเนินงานของสถานศึกษา รวมทั้งบุคลากรของสถานศึกษาบางส่วน อาจพบปัญหาในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรุณา ไมวงศ์ (2564: 183) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยพบว่า ปัจจัยการบริหารด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผล อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ เป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการพัฒนาบุคลากรมีความสัมพันธ์สูงสุดกับการบริหารงานวิชาการ ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการ ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยการบริหารที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับการบริหารงานวิชาการ คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีกระบวนการพัฒนาบุคลากรในการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญและทักษะในการทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการส่งเสริมการใช้เครื่องมือการสื่อสารและเครือข่ายคอมพิวเตอร์มาใช้ในการวิเคราะห์ จัดเก็บ ประมวลผลในการดำเนินงานวิชาการ และมีการวางแผนจัดการและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศร่วมกันของบุคลากรภายในสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของศูนย์การศึกษาพิเศษ

2.2 ควรมีการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์สัมประสิทธิ์การถดถอยเพิ่มเติมเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรต้นเมื่อควบคุมอิทธิพลจากตัวแปรอื่น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **ทศวรรษที่สองของการปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2553). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553**. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- _____. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2560). **แผนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2560 – 2564)**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 – 2579**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- จันทราณี สงวนนาม (2553). **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครบุรี: บุ๊คพอยท์.
- ไข่มพร อี้อย. (2562). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่มที่ 5**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ชูศักดิ์ ศิริเชียงพิณ, พันธ นาคบุญ, จิรุตม์ ภูเจริญ, อนุชา ภูมิสิทธิพร, สุวัชร ช่างพินิจ, และศิริวิมล ใจงาม. (2564). **สภาพการบริหารงานวิชาการของหน่วยบริการอำเภอศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก**. *Humanities and Social Sciences Journal of Pibulsongkram Rajabhat University*. 15(1): 198 – 208.

- ช่อทิพย์ มงคลวัช. (2565). การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *Journal of Modern Learning Development*. 7(5): 32 – 49.
- ณัฐดนัย วงษาเนา. (2564). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปวีณา บุทธิจักร. (2564). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภาคภูมิ ทองลาด. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. (2551, 5 กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 125 ตอนที่ 28 ก. หน้า 2.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2555). แนวคิด ทฤษฎี และประเด็นเพื่อการบริหารทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ.
- วิมาลย์ สืทอง. (2563). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก. (2564). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ปีการศึกษา 2564. พิษณุโลก: ศูนย์การศึกษาพิเศษฯ.
- _____. (2565). สารสนเทศ ปีการศึกษา 2564. พิษณุโลก: ศูนย์การศึกษาพิเศษฯ.
- สุรเชษฐ เดชประสิทธิ์. (2560). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาระยอง เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมยศ นาวิการ. (2550). การบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). คู่มือเส้นทางครูมืออาชีพสำหรับครูผู้ช่วย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). รายงานการวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาแบบใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนขนาดเล็กระยะที่ 1. กรุงเทพฯ: สรุภาพรวม.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2557). รายงานผลการติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการและผู้ด้อยโอกาสของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ.
- อรอุมา ไมยวงศ์. (2564). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2008). *Educational administration: Theory, research and Practice*. (8th ed). New York: McGraw-Hill.